

Б. На колкото прилагателни женскій родъ са свършва на а, мужскій родъ въ отреденъ разумъ има ѣй: както: вѣлъ, вѣла, вѣлый; ана ѡ, ѣй; както: синъ, синѡ, синѣй. А мужскій родъ, кога са свършва на скѣй, прилагателното въ неотреденъ разумъ остава само съ ѣй; както: Българскѣй, Българскѣй; и токо тогава, кога прилагателното не е съ същю име.

— Прилагателното има въ родителный и винительный падежъ аго, кога е заедно съ нѣкое същю име: както: храмътъ на светаго Георгіѡ; мъдрость на добраго Рихарда.

7. Слово ж са пише въ винительный падежъ въ всичкѣ имена и мѣстоимена на женскій родъ, дѣто са свършватъ на а.

Б. Между слово л и р, дѣто може да са мѣта; както: джагъ, длажъ; трънь, тръръ; вѣтръ, вѣтръръ; добръ, добръръ; освѣнь: врата, градина, Варна, врана и дрѣги нѣкои.

8. Слово ѡж са пише въ винительный падежъ на всичкѣ имена и мѣстоимена